

Sobirania o dependència

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, S.A.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordenador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Jesús Prats (*fotografia*) i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*),
Gemma Aguilera, Lluís Bonada i Xevi Camprubí,
Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*),
Miquel Benítez (*escàner i portada*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Martí Domínguez,
Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gilreu,
Alex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Mané,
Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Lluís Montserrat,
Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Roger Palà,
Marta Pessarrodona, Pilar Rahola, Josep Ramoneda,
Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Joan de Sagarra,
Jordi Solà, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Ferran Casas (*Madrid*), Macià Claramunt (*Castelló*),
Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Carla Fibla (*Rabat*), Pere Habet (*Catalunya Nord*),
Victòria Jiménez (*Londres*), Carles Marquès (*Menorca*),
Octavi Martí (*París*), Anna Sàez (*Lleida*),
A. V. Santamaria (*Alacant*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Albert Balanzà, Vicenç Batalla, Oriol Bohigas, Miquel Calvet,
Violeta Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó,
Gemma C. Serra (*Berlín*), Antoni Castel, Alfons Cervera,
Elisau T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera,
Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz,
Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura,
Laia Fernández, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez,
Pere Gimferrer, Paco Gisbert, Dani Gómez (*País Basc*),
Andreu Gomila, Ricard González (*Washington*), Gani Jakupi,
Jordi Llaonart (*Kuwait*), Maite Insa, Josep Enric Llebot,
Rossanna Melià, Ricard Mir (*Jerusalem*), Joan M. Oleaque,
Pelai Pagés, Aida Palau, Oscar Palau, Montse Palau,
Toni Payà, Juli Peretó, Carles Pont, Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Cristina Simon, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Violeta Tena,
Sergi Vicente (*Pequín*).

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: David Egea (*alemany*), Yolanda Girao (*italià*),
Maite Insa (*anglès i francès*).

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Joan Celià,
Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta, Vicente A. Jiménez,
Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny capçalera: Enric Satué.

Foto portada: EL TEMPS.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Eva Hernández i
Silvia Fornells (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Margarida Mateu (Palma). Tel.: 971 720 763

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Assumpció Palau i
Pilar Martí.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.

Alboraia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà,
ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La majoria dels diputats del Parlament de Catalunya han votat en contra d'una proposició de CiU per presentar un recurs al Tribunal Constitucional (TC) contra l'anomenada llei de dependència. Segons el Consell Consultiu de la Generalitat, trenta-quatre dels quaranta-set articles d'aquesta normativa envaïen competències de la Generalitat, és a dir, que el 70% de la llei és susceptible de ser declarada inconstitucional. Tot i això, els parlamentaris del PSC, Esquerra i Iniciativa van votar en contra de presentar un recurs al TC per mirar de preservar les competències que la Generalitat de Catalunya –la institució que aquests tres partits governen– té en matèria d'assistència i serveis socials.

La conjuntura política –les bones relacions que el Govern de la Generalitat pugua tindre amb l'executiu espanyol de Rodríguez Zapatero– no pot ser una excusa per deixar funcionar els mecanismes que l'estat espanyol –i diversos partits polítics– han enginyat per reduir el marge de maniobra de les autonomies. I menys encara quan ignoren les pròpies regles, com, en aquest cas, la Constitució mateixa, d'altres vegades tan perfecta, intocable i sagrada.

La teoria del "patriotisme social" d'Esquerra –és a dir, fer pàtria fent polítiques socials efectives– tampoc no pot servir per perdonar una invasió de competències que, lògicament, fan "patriotisme" espanyol. És el legislatiu català qui ha de fer les lleis que crega oportunes, de la dependència i del que calga, i denunciar, si cal, que el Govern espanyol no compleix el que diu l'Estatut sobre finançament. És evident que és desagradable fer sempre el paper del queixós, però l'alternativa és encara pitjor: acceptar amb alegria el dèficit fiscal, la intromissió de l'estat i, en definitiva, la submissió nacional.

La claudicació en temes com la llei de dependència obre una esquerda per on es poden filtrar moltes més invasions de competències: sobre medi ambient, sobre agricultura o, al capdavall, sobre l'organització de l'estat de les autonomies.

La teoria ara acceptada és que, si la llei és bona, la deixa passar, per molt que hi haja invasió de les poques competències que tenim? Però, qui decidirà si la llei és bona o és dolenta? El Govern? En un hipotètic escenari de futur, en què CiU manara a la Generalitat i tinguera acords amb un executiu espanyol –per exemple, del PP–, no podria fer el mateix, amb l'excusa que també ho va fer el Govern d'Entesa? Serà més criticable, llavors?

L'acceptació de la llei de la dependència es contradiu amb l'Estatut aprovat i va en contra de qualsevol pas en el camí de la sobirania.

Als nostres lectors

La recusació d'un membre del Tribunal Constitucional perquè –previsiblement– no voti en contra dels recursos presentats contra l'Estatut de Catalunya és l'enèsima infiltració del món polític en el poder judicial. La separació de poders és un ideal difícil d'establir de manera radical –els magistrats podrien ser triats per altres jutges o advocats, però aquests professionals del dret també serien votants, simpatitzants o propers a un o altre partit–. De tota manera, a l'estat espanyol els tres poders ja semblen tres conjunts amb força interseccions. En el dossier de portada analitzem el funcionament dels alts tribunals, l'Audiència Nacional i el Consell General del Poder Judicial, perquè jutgin, vostès, si han pres partit.

Àlex Milian